تبیین مفهوم شهری شدن مبتنی بر تمایز سیتی و اوربان

محمدحسين شريفزادگان

استاد دانشکدهٔ معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی

امير فتحى فرزانه

دریافت: ۳ شهریور ۱۳۹۸ پذیرش: ۱۴ مهر ۱۳۹۹ (صفحهٔ ۶۲ – ۴۹)

کلیدواژگان: نرخ شهرنشینی، فرایند شهری شدن، اوربانیزاسیون، سیتی، اوربان.

حكىدە

وضعیت شهری در جهان امروز بهطور بنیادین دگرگون شده و در پس آن، فضاهای نوین شهری متأثر از شیوههای جدید شهری شدن (اوربانیزاسیون) تبلور یافتهاند. وقتی سخنی از شهری شدن یا شهرها به میان آید، بر پیشفرضهایی از چیستی شهرها و ماهیت شهری شدن تأکید میشود. بخش عمدهای از گفتمانهای مربوط به شهری شدن با محوریت سیتی بودهاند؛ زیرا سیتی را محرک و علیت شهری شدن دانستهاند. سخن گفتن در مورد گسترههایی با عنوان سیتی بدون فهم اوربان غالبا گمراه کننده است؛ زیرا ارتباط و تمایز عمیقی بین این دو مفهوم وجود دارد. اغلب سیتی و اوربان طوری به کار گرفته میشوند که گویا در هر دو واژه دقیقاً بر یک مفهوم مشابه بدون تفاوتهای فضایی ـ زمانی تأکید می شود. در حالی که این دو مفهوم متفاوت از هم هستند؛ زیرا هرکدام با فرایندهای متفاوتی از دگرگونی و بازتولید مقیاسهای فضایی همخوانی دارد. هدف از این پژوهش، قیاس دو مفهوم سیتی و اوربان مبتنی بر جایگاه هر کدام در شهری شدن است. بر این اساس، سعی شده تا خوانشی متناسب برای فهم این دو پدیده عرضه گردد. در این پژوهش مبتنی بر اصول فکری تحلیل محتوای کیفی، به تبیین چارچوب مفهومی مؤلفههای متمایز بین سیتی و اوربان

پرداخته شده است. نتیجهٔ پژوهش گویای آن است که شهری شدن در چهار سطح مفهومی تبیین گردیده، بهطوری که در سطح نخست شهرنشینی با محوریت سیتی و اوربان بهمثابهٔ صفت آن، در سطح دوم با مفهوم شهری شدن و تحول اوربان به اسم، سطح سوم با مفهوم اوربانیزاسیون با محوریت اوربان و تضعیف سیتی، سطح چهارم با مفهوم اوربانیزاسیون و اوربان بهمثابهٔ اتوپیا یا آرمان بوده است.

مقدمه

«وقتی از شهری شدن یا شهرها صحبت می شود، بر پیش فرضهایی از چیستی شهرها و شهری شدن تأکید می شود». * هر پیش فرضی در شیوههای نگرش به پدیدهها و فهم سیر دگرگونی آنها نقش کلیدی دارد. با پذیرش شهر، بهمنزلهٔ یک پدیدهٔ عینی با گونهٔ سکونتی، دارای مرز، و در تضاد با روستا و حومه، شهری شدن متأثر از این عوامل مفهوم پردازی می گردد. گفتمانهای عمدهٔ معاصر دربارهٔ شهری گرایی جهانی به طور چشمگیری تا کنون سیتی محور

۱. این مقاله بر گرفته از رسالهٔ دکتری نویسندهٔ دوم است با عنوان مفهوم شهری شهری شدن (اوربانیزاسیون) در بستر سرزمینی ایران که به راهنمایی نویسندهٔ تخست در دانشکدهٔ معماری و شهرسازی دانشگاه شهید بهشتی در مهرماه سال ۱۴۰۰ دفاع شده است.
 ۲. نویسندهٔ مسئول
 ۲. نویسندهٔ مسئول

m_sharifzadegan@sbu.ac.ir ۳. دکتری شهرسازی، دانشکدهٔ معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی a_fathifarzaneh@sbu.ac.ir 4. N. Brenner & C. Schmid, "Planetary Urbanization", p. 161.

300 0. 90

يرسشهاي تحقيق

شهری شدن مبتنی بر دو مفهوم سیتی و اوربان چه مؤلفههای متمایزی می یابد؟

بوده است؛ زیرا غالباً «سیتی را نقطهٔ پایانی و محرک علیت شهری شدن میدانند». معتبرترین منبع نهادی برای چنین تصوراتی بیانیهٔ برنامهٔ اسکان سازمان ملل است. این برنامه مبتنی بر «عصر شهری» و از نظر تاریخی بیسابقه، و بهدلیل افزایش جمعیت شهری در جهان، از اوایل دههٔ ۲۰۰۰ از آستانهٔ عمدهٔ شهری عبور کرده است. علاوه بر آن، سخن دربارهٔ اینکه «چه زمانی جهان از آستانهٔ شهری عبور کرد؟» $^{\vee}$ بازنمایی کنندهٔ شرایط گفتمان دورهٔ شهری است. گفتمانی که از سوی اندیشمدانی از قبیل رم کولها $^{\Lambda}$ و مؤسساتی چون سازمان ملل و مدرسهٔ اقتصادی لندن ٔ بیان شده و حاوی آمارهایی از گسترش فیزیکی محدودهٔ شهرها در کشورها و روند افزایش کل جمعیت شهرنشین در جهان است. ۱ درواقع، شیوهٔ تحلیلی رایج است که در آن شهر بهمثابهٔ یک گونهٔ سکونتی، مرزدار، و در تضاد با غیرشهر یا روستا معرفی می شود. به همین ترتیب، گزارههایی دربارهٔ مفهوم دورهٔ شهری شکل گرفت که در آن بیشتر جمعیت جهان در سیتیها ساکن هستند. همچنین با عبور از آستانهٔ جمعیتی ۵۰درصدی، نقاطی مانند سیتیها کانونهای راهبردی و بااهمیت در فهم نرخهای شهرنشینی قلمداد شدند. دقیقا در شرایطی که چنین تصورات سیتی محوری به جایگاه بی سابقه ای در گفتمان عمومی جهانی رسیده، پیکربندیهای رایج بافت شهری به شیوههایی نوین دگرگون می شود که معادلهٔ تعریفی عام شهری شدن را با رشد سیتی به طور جدی با مشکل مواجه می کند؛ زیرا پدیدههای فضایی در مقیاسهای گستردهتر و در گونههای پیچیدهتری از مناظر سکونتگاهی کارکردی و بومشناسانه ۱۱ در حال پدیدار شدن هستند که محدود به یک جغرافیای مشخص، مرزدار، و صرفا سکونتی نیستند. به همین ترتیب با پذیرش امر شهری بهمنزلهٔ پدیدهٔ ذهنی، رؤیتناپذیر، بدون مرز، و ناشی از دگرگونیهای اجتماعی ـ فضایی؛ مفهوم شهری شدن قابل فروکاستن به گسترشهای صرفا فیزیکی شهر نیست. شرایط شهری امروز بهطور بنیادین دگرگون شده و متأثر از آن، فضاهای نوین شهری ناشی از شیوههای جدید شهری شدن در مقیاسهای گوناگون تبلور یافتهاند.

وجود تمایز بین مفهوم کمّی نرخ شهرنشینی و مفهوم کیفی شهری شدن، ضرورت بازاندیشی در تعریف مفاهیم و گزارههای مربوط به هریک را مى نماياند؛ البته مسئله چيزى فراتر از تغيير در ارقام كمى است؛ زيرا معيارهاي کمی برای فهم تغییرات و دگرگونیهای کیفی ناکافی بودهاند. لازم است به 5. S. Cairns, "Debilitating City- Centricity: Urbanization and Urban-Rural Hybridity in Southeast Asia", p. 119.

ع به شماری از منابع که به این مبحث یرداختهاند، اشاره می گردد:

United Nations Centre for Human Settlements, An Urbanizing World: Global Report on Human Settlements: United Nations Department of Economic and Social Affairs, Population Division, 2001 Revision of World Urbanization Prospects; United Nations **Human Settlement** Programme, The State of the World's Cities Report 2006/ 2007 – 30 Years of Shaping the Habitat Agenda; United Nations Human Settlement Programme, The State of the World's Cities Report 2010/ 2011 - Cities for All: Bridaina the Urban Divide. 7. When the world Became

- Urban?
- 8. Rem Koolhaas
- 9. London School of

Economics

- 10. C. Schmid, "Networks, Borders, Differences: Towards a Theory of the Urban", p. 68.
- 11. ecologic

م ۵

اینکه سرانجام ماکس وبر بود که توانست به ترکیبی برسد که در آن مفاهیم «زمان»، «تاریخ»، «تحول»، و «شهر» به هم پیوند بخورند. در چارچوب برداشت مطلق از فضا و زمان، حدایی فضا و زمان ضرورت کاربستی در نظر گرفته می شود. در پارادایم سنتی جغرافیا، زمان و فضا رویدادهای مستقل و جدا از هم در نظر گرفته شدند. به همین ترتیب، مسئلهٔ اساسی اینجا، بر مبنای دیدگاهی مطلق به فضا، همچنان در قالب رشد جمعیت طرح می شد. ترصورتی که می توان زمان را به شکلی معنادار به فضا وارد کرد، طوری که توجهها را به فرایند تکامل و تحول فضا معطوف کند. دنبال کردن خط سیر ساخته و دگرگون شدن فضا اجازه می دهد که زمان به درک فضایی اضافه شود. تجربهٔ زیسته در فضا از مواردی است که زمان در آن نمنته است.

همان طور که هندسهٔ دکارتی شیوهٔ فروکاستگرایانه برای فهم فضا است، وسیلهٔ اندازهگیری زمان یعنی ساعت نیز فهمی فروکاستگرایانه از زمان را در پی دارد^{۲۱}.

در چارچوب برداشت رابطهای ۲۰ از فضا و زمان، تغییرها را بههیچوجه نمی توان مجزا از شرایط سازمانی و فضایی زمانی حک شده در یویایی های فرایند اجتماعی در نظر گرفت. ۲۰

اگر به فضاـ زمان شهر مدرن بیاندیشیم، درمییابیم که قالب فضایی آن تولید و توزیع زمین شهری و قالب زمانی آن تولید و توزیع زندگی روزمره است. آنچه مشخص است، معیارها و مفاهیم مرتبط با هرکدام از پدیدهها در دیدگاهها و دورههای مختلف تغییر یافتهاند. سیتی حاصل یک فضاـ زمانِ در شرایط صنعتی/ فوردی/ کینزی و اوربان حاصل یک فضاـ زمان پساصنعتی/ پسافوردی/ پساکینزی است. شهری شدن هم، متأثر از فضاـ زمانهای مختلف، امکان تحلیلهای گوناگونی دارد. با توجه به مطالب پیش گفته، میتوان ادعا کرد که مفهوم شهری شدن در قرن حاضر دگرگون گردیده است و برداشت متفاوتی از آن عرضه میگردد. پس ضرورت دارد با توجه به متاوید میگردد.

نوع اندیشهای توجه شود که در راستای چگونگی قرائتها و تفسیرها پیرامون فهم پدیدههای فضایی در قالب سکونتگاهها و تجمعگاهها به كار رفته است. مفهوم فضا بهطور پیوسته در قرنهای گذشته با چالش مواجه بوده است. درواقع، از منظر دیدگاه انتقادی، بهدنبال موجهای تکنولوژی جدید، با به چالش کشیدن سازو کارهای پیشین، بخشی از موانع پیش روی تولید و رشد سرمایه را کنار گذاشته میشوند و به این ترتیب با هر دور نوآوری با نابود کردن موانع فضا و زمانْ ظرفیتهای جدیدی فراهم می شود. ۲۰ بسیاری از موجهای نوآوری، که از قرن شانزدهم به این سو جهان را دگرگون کردهاند، در مورد پیشرفت در حمل ونقل و ارتباطات از قبیل ماشین بخار، راهآهن، تلگراف، رادیو، تلفن، تلویزیون، و شبکههای حملونقلی و ارتباطاتی راه دور بودهاند. با هر دور از نوآوریها تحولی بنیادی در شیوهٔ آن نهفته است. سامان دهی فضا فراهم و امکانهای جدیدی برای فرایندهای شهری شدن گشوده و به همین ترتیب شرایط جدیدی برای پیدایش شکل های متفاوت شهری مهیا شده است.

مشکل از آن ناشی می شود که در تحلیلهای مرتبط با پدیدههای فضایی، یک عادتی برای برتری دادن به چیزها 10 و صورتهای فضایی 10 در مقابل فرایندهای اجتماعی 10 وجود دارد 10 .

در بررسی رابطهٔ بین فرایندها و چیزها، یک مسئلهٔ قابل بررسی وجود دارد که چطور بین فرایندها یا چیزها اولویت قایل شویم و چطور ممکن است فرایندی را از چیزی که به آن جسمیت داده جدا کرد.

در علوم اجتماعی بهنوعی می توان مفهوم «فضا» را زاییدهٔ مفهوم «شهر صنعتی» برشمرد. ازاینرو گئورگ زیمل را یکی از نخستین کسانی دانسته اند که فضا را نه در قالبهای فیزیکی پیشین، بلکه در قالب قلمرومندی پیوندخورده با نظامهای شهری مدرن می دید. همان گونه که می توان به صورت موازی همین امر را مرتبط با مفهوم «زمان» و سرنوشتی که این مفهوم از علم فیزیک و علوم طبیعی تا علوم اجتماعی داشت، دید و

12. H. Angelo & D.
Wachsmuth, "Urbanizing
Urban Political Ecology: A
Critique of Methodological
Cityism", p. 24.
13. Things
14. Spatial Forms
15. Social Processes
16. D. Harvey, "Cities or
Urbanization?", p. 50.
17. embodiment
ناسر فكوهي، «يك بازبيني
كوتاه نظري در مفهوم فضارا زمان

19. absolute ۲۰. بلوری، هشت جســـتار دربارهٔ فضا، زمـــان، ماده و مرزهای ادارک حســـی، ص ۵۷.

21. H. Lefebvre, Rhythmanalysis: *Space, Time and Everyday Life*, p. xi. 22. relational 23. Harvey, ibid, p. 44.

\$\$\text{\$\text{\$\pi}\$}\$\text{\$\pi\$}\$\text{\$\

پیدایش مفاهیم نوین، چارچوب مفهومی متفاوت تری از جایگاه سیتی و اوربان در فرایند شهری شدن عرضه شود. در پژوهش حاضر به بررسی این پرسش پرداخته می شود که شهری شدن مبتنی بر دو مفهوم سیتی و اوربان چه مؤلفه های متمایزی می یابد؟

در «ت ۱» به مسئلهٔ مورد بررسی پژوهش با توجه به علتها و پیامدها پرداخته شده است که مشکل در شکاف نظری در مورد فهم فرایند شهری شدن در گفتمانها و سطوح مختلف تحلیل ردیابی شده است. به همین ترتیب مسئلهٔ شهری نیز با خوانشهای گوناگونی مواجه می شود که ریشهٔ هریک در چگونگی فهم رهیافتهای متفاوت فضا و زمان واقع شده است.

24. Cautious Realist 25. reality

26. fact

ت ۱. تحلیل موضوع مورد بررسی در مقاله

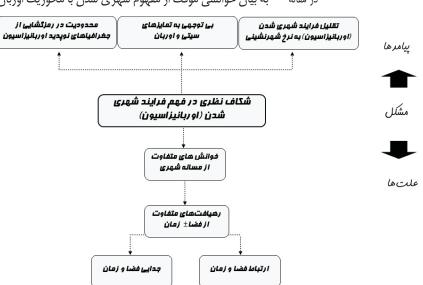
روش شناسی پژوهش

در پژوهش حاضر بهمنظور ارزیابی محدودیتهای مفهوم شهری شدن مبتنی بر سیتی، با بهره گیری از راهبرد اکتشافی، به بیان خوانشی موقت از مفهوم شهری شدن با محوریت اوربان

پرداخته شده است. مفروضات هستی شناختی این پژوهش بر اساس واقع گرایی محتاط ۲۴ است که در آن واقعیت ۲۵ وجود مستقلی دارد ولی، به دلیل کاستی در حواس انسان و امر واقع ۲۶، عمل مشاهده بهمنزلهٔ فرایندی تفسیری و مبتنی بر نگرشی انتقادی و محتاطانه صورت می گیرد. همچنین مفروضات معرفتشناختی این یژوهش بر پایهٔ عقل گرایی انتقادی است که در آن شناخت جنبهٔ موقتی دارد و در معرض ارزیابی انتقادی مستمر قرار می گیرد. شهر را امروزه می توان بهمثابهٔ امری ذهنی و نه صرفاً وجودی عینی درک کرد. درواقع رابطهٔ عین و ذهن اهمیت می یابد، پس شیوهٔ مواجهه با پدیدههای شهری دیالکتیکی میشود. بر این اساس، در پژوهش پیش رو سیتی عینیتی از گونهٔ سکونتگاهی، مرزدار، و در تضاد با دیگر گونهها (روستا، حومه، و ...) درک شده و اوربان ذهنیتی رؤیتنایذیر و بیمرز از دگرگونیهای اجتماعی فضایی بررسی گردیده است. در این پژوهش در ادامه با تکیه بر مرور اسناد، بر اساس قیاس و استنتاج، بهمثابهٔ اصول فکری تحلیل محتوای کیفی، به تبیین چارچوب مفهومی مؤلفههای متمایز بین سیتی و اوربان پرداخته شده است.

۱. مفهوم شهری شدن

این واژه یک فرایند نوین تلقی می شود که با نوع جدیدی از الگوی استقرار فضایی مرتبط است که خاصیت آن با گذشته فرق دارد. بسته به نوع گفتمان و زمینهٔ به کارگیری، این واژه ممکن است از حالتهای خیلی ساده، که نوع خاصی از الگوی استقرار و چینش است، تا فرایندهای پشتیبان و دگرگون کنندهٔ آن را فراگیرد. در تفسیر اول بیشتر یک محصول و عدد مطرح است که بیانگر گذر از حالتی به حالتی دیگر است. در تفسیر دوم، مجموعهای از پویشها، کنشها، و فرایندهاست که از حالت عادی به حالت نوین با دگردیسی فرایندها رخ می دهد. حالت عادی به حالت نوین با دگردیسی فرایندها رخ می دهد. با وجود این، امروزه قدرت فرایندی این واژه بسیار قوی تر از

Ø¢€ 90

27. Modernization 28. Industrialization 29. Globalization

۳۰. نک:

UN, "World Urbanization Prospects". 31. Absolute National Population Size (State-istics) 32. N. Brenner, "Theses on Urbanization", p. 88. 33. Brenner, "Urban Theory without an Outside", p. 19. 34. the city-based population 35. K. Davis, "The Origins and Growth of Urbanization", p.

۳۶. نک: اسنادی که ارجاع ۶ ذکر شده

432.

37. A Vast Urban Hive 38. L. Mumford, The City in History: Its Origin, its Transformations, and its Prospects, p. 3. 39. scale 40. rate 41. location 42. K. Seto, et al, "The New Geography of Contemporary Urbanization and the Environment", p. 168. 43. moment 44. Harvey, ibid, p. 49.

گسترش جمعیت سیتی_ پایه ۳۴در مقایسه با جمعیت ملی بیان کرد. به این ترتیب، داویس استانههای جمعیتی ۱۰۰۰۰۰ و ۲۰۰۰۰ را برای مشخص کردن گونهٔ سکونتگاهها به کار گرفت. همچنین وی به عرضهٔ فرمول U = Pc / Pt برای فهم تجارب خود استفاده کرد. (نرخ شهرنشینی = U، جمعیت سبتیها = PC، و کل جمعیت کشور = Pt بود). بیشتر نقشهها دربارهٔ روند شهرنشینی در جهان از نظر بصری تفاوت دارند و از نظر روش شناسی بر اساس تحلیل دادههای کینگزلی داویس هستند. ۳۵ با وجود این، فرمول فوق هنوز در غالب امور مرتبط به پژوهش و سیاست شهری ۳۶ استفاده می شود، به طوری که سیتی بهمثابهٔ گونهٔ سکونتنی مرزبندی و در تقابل با روستا درک می شود.

بدون محدوديت

نایدید شدن سیتی ها یا تبدیل سیارهٔ زمین به یک کندوی بزرگ اوربان ۳۷ نشانگر دگرگونی عمیق در مفاهیم مرتبط با تحلیل یدیدههای فضایی است. ۳۸ جغرافیای شهری شدن بهسرعت و در ابعاد مقیاس ۳۹، شدت ۴۰، موقعیت ۴۱، فرم، و کارکرد در حال تغییر است. این تغییرها در ماهیت فرایند شهری شدن معاصر باعث دگرگونیهای پایهای در رابطهٔ بین سیتی و محیط پیرامونی گردید.۴۲ رابطهٔ سیتی_ شهری شدن معمولا رابطهٔ بین یک لحظه ۴۳ و فرایند قلمداد می شود. چرا فرایند؟ زیرا شهری شدن را یک فرایند دگرگونی در فضا و زمان طرح می کنند. چرا لحظه؟ زیرا سیتیها بدنههای محکمی هستند که بهواسطهٔ شهری شدن شکل یافتهاند. سیتیها برآمده از فرایندی هستند که شهری شدن نامیده میشود. فرایندها گاهی اساسیتر از چیزها در نظر گرفته میشوند و همیشه از طریق چیزهایی که تولید میکنند، تضعیف و تقویت میشوند ۴۴. به همین ترتیب، اوربان با ماهیت فرایندی گستردهتر و چندمقیاسی در

قدرت ایستایی آن است. به این ترتیب، شایسته است به فرایند شهری شدن فراتر از مفهوم کلاسیک نرخ شهرنشینی توجه شود. در گفتمانهای انتقادی قاعدتا شهری شدن با مفاهیم مدرن شدن ۲۷ صنعتی شدن ۲۸، و جهانی شدن ۲۹ پیوند میخوردد. ممكن است كه تفاوتهاي گستردهاي بين مفاهيم مختلف دربارهٔ فرایند شهری شدن شناسایی شود، ولی همگی به موضوع مشترکی اشاره دارند و آن صورت عمومی و جهان گستری از فرایندهای نوظهور اجتماعی_ فضایی است که سطح شناختی و تحلیل متفاوتی از نرخ کمّی شهرنشینی دارد.

۱. ۱. نرخ کمّی شدهٔ شهرنشینی و سبتی گرایی محدود

پیش از سال ۱۸۰۰، ردیای شهری شدن بر روی سطح زمین نسبتا ناچيز بود. نرخ شهرنشيني جهان در آن سال حدود ٩٪، **١. ٢. ماهيت کيفي شهري شدن و نظريهٔ اوربان** در ۱۹۰۰ حدود ۲۸٪، در ۱۹۵۰ حدود ۳۰٪ بود و در سال ۲۰۰۷ به ۵۰٪ رسید. ۳۰ این نرخ در سالهای مختلف، بر اساس تعریفهای جمعیت مطلق کشورها۳، متفاوت بوده و آستانهٔ جمعیتی از ۲۵۰۰ نفر تا ۱۰۰هزار نفر را در بر گرفته است. نرخ شهرنشینی کشور چین با معیار قرار دادن استانهٔ ۱۵هزار نفر، ۳۱٪ است که با أستانهٔ ۲۵۰۰ نفر به ۷۳٪ افزایش یافته و با آستانهٔ ۲۰هزار نفر به ۲۴٪ کاهش می باید۳۰. کشورهای يرجمعيت مانند چين و هند با بالا بردن يا يايين آوردن استانهٔ شهرنشینی خود میتوانستند زمانهای زودتر یا دیرتر از سال ۲۰۰۷ را نقطهٔ عطف در نرخ شهرنشینی جهان تعیین کنند. استاندارد نبودن آمارهای مربوط به دادههای ملی به توجیهناپذیر شدن نظری این روش بیشتر دامن میزند. بررسی سیر تاریخی پیدایش این مفهوم نشان میدهد که «تبارشناسی در تحلیل رایج شهری شدن، بهمثابهٔ نرخ شهرنشینی، ریشه در تحلیلهای قرن بیستمی دارد» آآ، بهطوری که جامعه شناس امریکایی، کینگزلی داویس، تعریف کلاسیک از شهرنشینی را

سطح تحلیلی فراتر از سیتی درک می گردد. در «جدول ۱» به ویژگیهای شهری شدن در دو تفسیر اشارهشده از نظر واحد تحلیل و مدل سازمان پایی قلمرو پرداخته شده است.

۱. ۳. فرایند شهری شدن و دگرگونی بافت شهری

شهری شدن را نمی توان به گسترش فیزیکی سیتی فرو کاست؛ زیرا شهری شدن یک فرایند و سیتی یک موقعیت مکانی و یک برآمد (نهفقط برآمد)۴۵ از این فرایند است.۴۶ علاوه بر این، به جنبههای غیرسیتی ۴۷ از فرایندهای شهری شدن نباید بی توجه بود. به کارگیری مفاهیم قرن بیستم در ادراک سیتی (بهمنزلهٔ یک فضای سکونتگاهی مجزا با مرز مشخص در تضاد با روستا و حومه) برای قرن حاضر پیرامون فهم اوربان ناکارآمد است. ۴۸ به این ترتیب شهری شدن را نمی توان موجودیتی اجتماعی_ سازمانی، که سبتی نامیده می شود (عینیت نظری که بسیاری از جغرافی دانها، جمعیت شناسان،ن و جامعه شناسان فرض می گیرند)، در نظر گرفت. ۴۹ در پدیدهٔ مورد مطالعهٔ معاصر شهری شدن باید بیش از سیتی به جامعهٔ شهری موجه کرد. ٔ ۵ فرمهای شهری امروزه در حال تجزیه شدن هستند و ریختشناسی ۵۲های چندگانه و متفاوتی از مناطق در حال شکل بهمثابهٔ یک کلیت مرتبط میشود^{۶۴}. گرفتن هستند. در دنیای معاصر اوربان یک بافت است که در ستیها متولد شده و فراتر از آنها در حومه و منطقه گسترش یافته است. از این نگاه می توان اوربان را ترکیب تقابل سنتی سیتی و حومه و حتی فراتر از آن، یک عنصر سوم در دیالکتیک سیتی_ حومه دانست.۵۳

لوفور مفهوم فرایند شهری شدن را در دو معنا منا درک کرد: شهری شدن عرصههای بزرگی از جامعه را به طور فزاینده احاطه می کند ۵۵ و بافت شهری ۵۶ ادامه می یابد تا خود را به قلمروهای جدید گسترش دهد، بهطوری که نواحی روستایی و سیتیهای تاریخی را دگرگون می کند. آنچه به طور پیوسته رخ میدهد، این است که: غیرسیتی و ضدسیتی ۸۷ بر سیتی برتری می یابد ۸۸ و بر آن نفوذ می کند ۹۸ و آن از هم گسسته می شود. ۶۰ مراکز شهری و طبیعت هیچیک نایدید نمی شوند؛ اتفاقی در حال رخ دادن، درون پاشی/ برون پاشی ۶۱ سیتی است که از میان آن جامعهٔ شهری در سرتاسر جهان در یک فرایند توسعهٔ نامتوازن بهطور پیوسته منتشر میشود. ۲۶ درون پاشی/ برون یاشی به یک مکان، قلمرو، یا مقیاس مشخصی محدود نیست. این تولیدکنندهٔ فرایندها، دگرگونیها، و کشمکشهایی است که به عام شدن غیریکنواخت فرایند شهری شدن در یک كليت مرتبط است. يديدهٔ اوربان يايهگذار الگوهاي تازهاي از شهرى شدن است. مفهوم اوربان يتانسيل توضيح الگويابي از تخریب خلاقانه ۳۶ی مناظر اجتماعی ـ فضایی دارد، بهطوری که فقط به سیتی ها محدود نمی شود؛ بلکه در فضای کلی جهان

هر تلاشی برای فهم فرایند شهری شدن حول دو چیز است: اولی، بازنماییهای واحدهای فضایی هستهای که پایهگذار این فرایند هستند. دومی، اندیشیدن به پارامترهای فضایی که این تأثیرها را مشخص می کنند. به طور کلی در نظریهٔ شهری شدن دو دستهبندی از مفهوم اوربان وجود دارد: دم

45. One outcome not the only outcome 46. Angelo & Wachsmuth, ibid, p. 20.

Non City_ .۴۷ منظـور از جنبــهٔ غیرسیتی مناظر کارکردی (سد، معدن، روستا، راه، و...)، اکولوژیکے (حیات وحش، مراتع، و...) هست که خارج از مرز و محدودهٔ سیتی واقع شده است. 48. N. Brenner & N. Katsikis, "Is the Mediterranean Urban?", p. 428.

49. S. Kipfer, "Worldwide Urbanization and Neocolonial Fractures: Insights from the Literary World", p. 291. 50. Urban Society

51. Angelo & Wachsmuth, ibid, P. 20.

52. Morphology

53. R.L. Monte-Mór,

"Extended Urbanization and Settlement Patterns in Brazil:

An Environmental Approach", p. 105.

54. senses

55. encompasses

56. Urban Fabric

نظریهٔ اوربان بدون مرز (urban theory without an outside)	سیت <i>ی گ</i> رای <i>ی</i> روششناسانه (Methodological Cityism)	
باز، متنوع و چندمقیاسی: اوربان فرایند دگرگونی اجتماعی <u>-</u> فضایی و غیریکنواخت سراسر جهان	محدودشده: سیتی گونهٔ سکونتگاهی متمر کز به همراه قلمرو	واحد تحليل
فرایندی، دیالکتیتی: تجمعها (سیتیها) بهطور دیالکتیکی به مناظر عملکردی (غیرسیتی) خود مربوط هستند که دائم در حال دگرگونی هستند	گونهشناسی، دو تایی: سرزمین در سگونتگاههای مجزای گونههای متمایزی از سیتیها در تضاد با غیر سیتیها (حومه، روستا، و طبیعت) است	مدل سازمان یابی قلمرو

جدول ۱: مقایسهٔ دو مفهوم از شهری شدن، تدوین: نگارندگان.

Anti City .۵۷ _ وقتى سيتى (محدودهٔ مرزدار سے کونتی) بر غیرسیتی (مناظر کارکردی و الکولوژیکی خارج از سیتی) غلبه می کند و گسترش می یابد، از حالت ســيتي بودگي خارج مي شود و به نوعي سیتی نخست در حال نایدید شدن و محو گردیدن قرار می گیرد. در این لحظه ضدسيتي جلوه مي يابد. به اين ترتيب رشد أن متوقف و موقتاً تثبت مي شود. 58. conquer 59. penetrate

ت ۲. دستهبندی تحلیلی و کاربستی اوربان در نظریه شهری شدن، مأخذ: Brenner, "Theses on Urbanization", p. 94.

عملکردی و پشتیبان مراکز شهری) دارد. اوربان یک ساختهٔ نظری است که موقعیتیابی و عینی بودن آن چالش برانگیز شده است. تسليم فضاها در برابر منطق ساختوساز بر پايهٔ تخریب خلاقانهٔ طبیعت بهمثابهٔ سازوکار فراگیر در فرایند اوربان مطرح است، بهطوری که شهری شدن بهمثابهٔ دیالکتیک سه عنصر سیتی، غیرسیتی، و ضدسیتی قابل بررسی است. تعریف اوربان به صورت ایستا و مبتنی بر سازوکارهای تعریف سیتی امكان يذير نيست؛ زيرا اوربان بهطور پيوسته دگرگون مي شود و لازم است یوپایی سازوکار سیر دگرگونی مشخص شود. اوربان محدود به مکانی خاص نیست و یک آبرفرایند جهانی پیوسته در دگرگونی است. تخریب خلاقانه مؤلفهای کلیدی در تمایز و ارتباط سیتی از غیرسیتی و ضدسیتی بوده است که از طریق فرایند درون پاشی/ برون پاشی این یک عنصر را پیوسته دگرگون می کند. این دگرگونی متأثر از سه جریان مدرن شدن، صنعتی شدن، و جهانی شدن در کنار شهری شدن هست. در

_ اولی دستهبندی کاربستی ^{۶۶} است که به معنای روزمره و ایدئولوژیک از اوربان است.

ـ دومی دستهبندی تحلیلی^{۶۷} است و در آن مفاهیمی از اوربانْ توسعه و از طریق پژوهش و نظریهٔ اجتماعی بازتاب ۴۸می یابد. دستهبندی تحلیلی به دو دسته تقسیم میشود:

_ در دستهٔ اول اوربان با ماهیت اسمی^{۶۹} مورد توجه است. داراییهای خاص اجتماعی یا ریختشناسی فضایی که با یدیدههای اوربان، شرایط، و مناظر به اشتراک گذاشته می شوند. ـ در دستهٔ دوم اوربان با ماهیت برسازنده ۲۰ مورد توجه است. فرایندهایی (سرمایهگذاری، مصرف جمعی، کشمکش اجتماعی) که از طریق آنها اوربان بهمنزلهٔ پدیده، شرایط، و مناظر تولید می شوند.

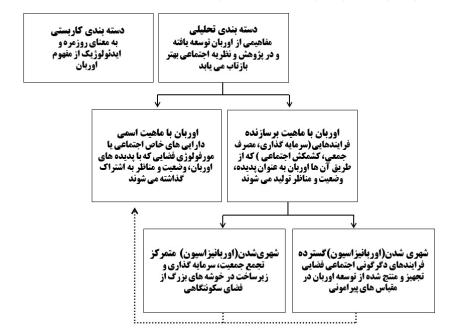
ماهیت برسازندهٔ اوربان دو نوع از شهری شدن را نشان

_ اولی شهری شدن متمر کز ۱^۷: تجمع جمعیت، سرمایه گذاری، و زیرساخت در خوشههای بزرگ از فضای سکونتگاهی.

ـ دومی شهری شدن گسترش یافته^{۷۲}: فرایندهای دگرگونی اجتماعی فضایی و اجتماعی محیطی که از توسعهٔ اوربان در مكانها و سرزمينها و مقياسها تجهيز و منتج مع شوند.

بهتدریج اهمیت گونهبندی سکونتگاهها (ماهیتهای اسمی) باید با تحلیل فرایندهای اجتماعی فضایی (ماهیتهای برسازنده) جانشین شود. ۲۳ در «ت ۲» دستهبندی تحلیلی و كاربستى اوربان قابل مشاهده است.

بر این اساس (ت ۲) اوربان بهمنزلهٔ الگوی غالبی از عرصهٔ نیروهای اقتصادی، اجتماعی، و سیاسی در حال گسترش است و حتی در این فرایندْ سیاره در همهٔ بسترها از قلمروی زمین تا عمق اقیانوسها و اتمسفر دگرگون میشود. شهری شدن دو لحظهٔ همزمان دیالکتیکی درهمتنیده به صورت درون یاشی شدهٔ متمرکز (در قالب الگوهای فضایی تودرتو مانند کلان شهرها) و برون پاشی شدهٔ گسترده (در قالب مناظر

60. H. Lefebyre, The Urban Revolution, p. 13.

۱mplosion/Expulsion ۶۱ لوفور با وام گرفتن از فیزیک اتمی، فرایند شهری شدن (اوربانیزاسیون) را انفجار به درون (درون پاشی)/ انفجار به بیرون (برون پاشی)، یعنی تمرکز بسیار شدید (مردم، فعاليتها، ثروت، كالا، اشيا، وسایل، ابزار، و اندیشه) میداند. او واقعیت اوربان و انفجار بزرگ را برآمدگی قطعات بی شمار و گسسته (حاشیهها، حومهها، خانههای ایام تعطیلات، و شهر کهای اقماری) توصیف می کند. 62. D.J. Madden, "City Becoming World: Nancy, Lefebvre, and the Global— Urban Imagination", p.779. 63. Creative Destruction 64. N. Brenner & C. Schmid,

65. Brenner, "Theses on Urbanization", pp. 93-95.

"The 'Urban Age' in Ouestion".

66. Categories of Practice 67. Categories of Analysis

68. Reflexive

p. 733.

69. Nominal Essence

70. Constitutive Essence

71. Concentrated Urbanization

72. Extended Urbanization

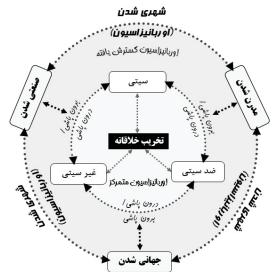
73. Brenner & Schmid, "The 'Urban Age' in Ouestion", p. 750.

ت ۳. مدل مفهومی تبیین ارتباط بین سیتی، ضدسیتی، و غیرسیتی در فرایند شهری شدن، طرح و تدوین: نگارندگان.

«ت ۳» مدل مفهومی در فهم شهری شدن و ارتباطش با سه عنصر سیتی و غیرسیتی و ضدسیتی ارایه شده است.

۲. چارچوب قیاسی مفاهیم سیتی و اور بان

سه سنت در تعریف تاریخی سیتی را می توان در تضاد سیتی از کارهای پارک VV ، برگس VV ، ویرث VV ، مککنزی A ، و تقریباً شرح زیر بررسی میگردند A ! اجتماعی همخوانی ندارد. از نظر جامعهشناختی سیتی یک شبهمفهوم مستعار ۸۲ است. ۸۳ سیتی بهمنزلهٔ پدیدهٔ تاریخی ۸۴ (سیتی بازرگانی ۱۵ و سیتی صنعتی ۸۰ طرح گردید. مفهوم فراتر رفته است^{۸۷}. سیتی در قالب یک قلمروی مرزبندی شده و خدمات در شهر ساخته شده)، با اشغال زمین قابل تعریف بوده است. بنولو وقتی سیتی را در

تاریخ توصیف می کند، بین سیتی که قبل از انقلاب صنعتی وجود داشت و سیتی که با غلبهٔ اقتصاد جدید شکل یافت تفاوت قایل است. به تعبیر او، اگر سیتی قبل از انقلاب صنعتی به وجود آمده بود، از آن زمان روابط خود با منطقه را به طور عميق تغيير مي داد. اگر مناطق سيتيها را تعريف و تقويت می کردند، حال بعد از دگرگونیهای اجتماعی اقتصادی قرن و حومه ۲۰ سیتی یک سیستم خودگردان ۷۰ و سیتی یک گونهٔ نوزدهم، مناطق وابستگی خود برای بقا را به سیتیها آغاز کرده ایدئال ۲۶ ردیابی کرد. این سه سنتْ معرفتشناسی مشترکی را و سیتیها مناطق را شکل دادهاند. ۸۸ چهار تعریف از سیتی به

همهٔ یژوهشگران درباره سیتی تشکیل دادند. ۸ هرچند وجود _ سیتی یک وجود فیزیکی در نظر گرفته شده، یا عرصهای که تاریخی سیتی قابلانکار نیست، مفهوم سیتی با یک عینیت از ابتدا برای استفادهٔ شهری اختصاص یافته است، این سیتی ساخته شده ۹۰ احتمالاً رایج ترین درک از سیتی است. سیتی ساخته شده هسته و پایه برای سه تعریف دیگر از سیتی را شکل میدهد،

تاریخی سیتی و میراث آن از بافتار فرایندهای شهری شدن _ سیتی مصرف ۱۰ (عرصهای با بیشترین مصرف کالاها و

_ سیتی اشتغال ۹۲ (عرصهای که بیشترین حجم نیروی کار در شهر ساختهشده شاغل هستند)،

_ سیتی نیروی کار^{۹۳} (عرصهای بر روی شهر ساختهشده که بیشترین نیاز به کار را جذب می کند).

این چهار تعریف از شهر، که همدیگر را به وجود می آوردند، با هم در ارتباط هستند؛ زيرا سيتي ساخته شده شكل دهنده هستهای برای سه تعریف دیگر است. سیتی یک مرکز است. با مركزيت تعريف مي شود. ٩٤ نمي توان سيتيها را بهمثابهٔ «چیزهای در خودشان» فهمید؛ درحالی که آنها نمودهایی^{۵۵} از فرایندهای گستردهتری از تغییر، ارتباط، و بازترکیب هستند. سیتیها فقط صورتهای مشخصی از شهری شدن هستند. ۹۰ سیتی مرده است؛ زیرا انسان گرایی کلاسیک مرده است. ولی اوربان وجود دارد و ادامه می باید؛ زیرا انسان گرایی دیگری را دنبال می کند و نوع دیگر از کنش شهری ۹۰ را می خواهد. سیتی

©¢€ ۹۵

74. the city-country opposition 75. self-contained system 76. the city as an ideal type 77. Park 78. Burgess 79. Wirth 80. McKenzie 81. D. Wachsmuth, "City as Ideology: Reconciling the Explosion of the City form with the Tenacity of the City Concept", P. 79. 82. Pseudoconcept 83. Lefebvre, The Urban Revolution, pp. 165-180. 84. historical phenomenon 85. the mercantile city 86. the industrial city 87. Wachsmuth, ibid. ۸۸ نک:

L. Benevolo, The History of the City. 89. J.B. Parr, "Spatial Definitions of the City: Four Perspectives", p. 382. 90. Built City 91. The Consumption City 92. The Employment City 93. The Workforce City 94. C. Schmid, "Traveling Warrior and Complete Urbanization in Switzerland: Landscape as Lived Space". p. 92.

۹۶. نک:

M. Gandy, "Where Does the City End?". 97. Urban Praxis

95. manifestations

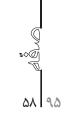
روایتهای خاص شهری گردیدن ۱۰۲، خود یک ساخت نظری دربارهٔ نیروهای جاری بزرگتر است^{۱۰۳}. در جهان امروزی نواحی بسیار اندکی وجود دارند که بهنوعی متأثر از اوربان نیستند. به سخن دیگر روستا با شدت زیادی و بهطور گریزناپذیری توسط ارتباطات درون سیهر اوربان قرار گرفته است و بهتدریج به سمت اوربان دگردیسی می یابد. ۱۰۴ اوربان هر نوعی تعریف گردد، یک میدان نیرو ۱۰۵ را تشکیل می دهد که خود می تواند به نیروهای تشكيل دهندهٔ مشخص ترى مانند متغييرهاي پيچيدهٔ اقتصادي، سیاسی، و فرهنگی تقسیم شود. مین میدانهای نیرویی با تراکم بالا اثرات معکوسی بر بومشناسی۱۰۷ و محیط زیست و بخصوص بر سیارهٔ طبیعی دارند. ۱۰۸ بااین حال، اوربان را نمی توان به فضای سکونتی یا صورتهایی از تجمعهای محیط ساختهشده فرو کاست. ۱۰۹ پس فضا می تواند درجههای مختلفی از شهریت ۱۱۰ را به نمایش گذارد. ۱۱۱ اخیراً دوگانهٔ روستایی/ شهری نقد شده است. سرشماریها، تراکههای جمعیتی، و چراغهای روشن شب همگی صورتهایی از شهریت را نمایش میدهند که از محدودیتهای قلمرویی فراتر رفتهاند. سیتی امروز یک مفهوم آشفته است که بررسی آن نیاز به یک زبان و پایهٔ نظری جدید برای فهم اوربان در مقیاس فراتری دارد.۱۱۲ اغلب سیتی و اوربان طوری به کار گرفته میشوند که گویا هر دو واژه دقیقا یک چیز مشابه بدون تفاوتهای زمانی فضایی هستند. با توجه به پیچیدگی مفاهیم سیتی و اوربان، با عنوان پدیدههای فضایی، این دو مفهوم متفاوت از هم هستند؛ زیرا هر کدام با فرایندی متفاوتی همخوانی دارد. همچنین اندیشههایی که هر مفهوم را توضیح می دهند در طول زمان و تاریخ متفاوت هستند. موضوع کلیدی تعیین کردن چیزهایی است که آن دو را از هم متمایز می کند و اندیشیدن به چیزهایی که این دو را به هم مرتبط می کند.

فرایند شهری شدن، بهمنزلهٔ جریان مشخص، در دگرگونیهای

وجود تاریخی بوده است و نمی تواند بیش از این با عینیتهای اجتماعی همخوانی داشته باشد. پس لازم است به کارگیری واژه تغییر کند. لازم است عینیت جدیدی نامگذاری شود که یک عینیت فیزیکی نباشد. به جای سیتی باید از مفهوم جامعهٔ شهر و بافت شهری استفاده کرد. بافتی که فقط به محیط ساخته شدن سبتی اشاره ندارد، بلکه بر همهٔ بازنمودهایی که سبتی بر حومه غلبه و تسلط دارد، اشاره می کند؛ درحالی که جامعهٔ شهری یک نیاز نظری را طرح می کند و یک ارادهٔ سیاسی را صورتبندی می کند. وقتی به سیتی فکر می کنیم، به عینیتها، دستهبندیها، و چیزها فکر می کنیم و درواقع سعی داریم از زبان و مفهوم سنتی دوران رشد صنعتی فوردیستی_ کینزی و شهر صنعتی استفاده کنیم[™].

۲. ۲. اوريان

سیتی از دستاوردها و دگرگونیها در پس انقلاب صنعتی قرن هجدهم شکل گرفته و اوربان در اثر دگرگونیها و جهشهای علمی و فناورانه قرن بیستمی کاربست یافته است.۹۹ گرچه سیتیها برای قرنها وجود داشتند، ولی فرایندهای شهری شدن امروز متفاوت از دگرگونیهای گذشته هستند. ۱۰۰ فهم اوربان به صورت صفت، اسم، و أرمان هر كدام در ذهن معرفت شناسي متفاوتی را با کلیت اوربان به وجود می آورد. ۱۰۰ چارچوب سبتی دگرگون شده است و مفهوم آن در گسترهٔ محدودشده از سیتی به اوربان بدون مرز میل می کند. آنچه سیتی نام گذاری شده یدیدهای محدود است که نظریهپردازی نشده و به آمار ساخته شده است؛ درحالی که اوربان محدود به مکان خاصی نیست و یک فرایند پیچیده است که در سیتی به وجود آمده و فراتر از آن رفته است. آنچه ضرورت می یابد، مشخص کردن سطح تحلیل مورد نظر در سخن از صفت، اسم، یا آرمان اوربان است. اوربان محدود به مکانی خاص نیست و در یک فرایند جهانی، پیوسته **۳۰. ارائهٔ حارحوت قباسی** در حال تغییر تحلیل پذیر است. این ابرفرایند، بهمنزلهٔ بافتار

98. A. Merrifield, ""The Right to the City and Beyond: Notes on a Lefebvrian Reconceptualization", p. 476. ۹۹. سیدمحسن حبیبی، «دگردیسی و پایایی شهر و مفهوم آن»، ص ۴۰. 100. W. Solecki, et al, "It's Time for an Urbanization Science". p. 14. 101. R. Castriota & J. Tonucci. "Extended urbanization in and from Brazil", p. 514.

102. Becoming Urban

103. J. Friedmann, "Becoming Urban: On Whose Terms?", p. 550. 104. E.W. Soja, "Regional Urbanization and the End of the Metropolis Era", p. 683. 105. Force Field 106. Brenner, "Theses on Urbanization", p. 90. 107. ecology 108. Friedmann, ibid. 109. I. Farías, "The Politics of Urban Assemblages", p. 371. 110. Degrees of Urbanity 111. Friedmann, ibid. 112. N. Brenner & C. Schmid, "Planetary Urbanization", p. 161.

جدول ۲. چارچوب قیاسے سیتی و اوربان، تدوین: نگارندگان.

فضایی درون و بیرون سیتیها در حال وقوع است. اوربان، بهمنزلهٔ الگوی مسلط ناشی از میدان نیروهای اقتصادی، اجتماعی، و سیاسی، در حال گسترش است و در این فرایند م سیاره در همهٔ بسترها از قلمروی زمین تا عمق اقیانوسها و اتمسفر دگرگون می شود، پس دیگر مفهوم مربوط به محدوده و کالبدی و جمعیتی از شهر نیست و گسترش فیزیکی آن قابل بحث نخواهد بود. همان طوری که گفته شد، شهری شدن دو لحظهٔ همزمان دیالکتیکی درهمتنیده به صورت درون پاشی شده و متمرکز (در قالب الگوهای فضایی تودرتو نشان داده شده است. مانند کلان شهرها، مناطق کلان شهر، و مناطق شهری چندهسته) و برون پاشی شده و گسترش یافته (در قالب مناظر عملکردی و پشتیبان مراکز شهری) دارد. چنانچه در بخشهای پیشین طرح گردید، از نظر مؤلفههای هستیشناسی و معرفتشناسی، سیتی و اوربان در دو سطح متمایز از هم قرار دارند، بهطوری که سیتی در چارچوب عینی از پدیدهها و اوربان در چارچوب ذهنی از پدیدهها قرار دارد. از نظر مؤلفههای فضا و زمان، دو فهم متفاوت در هر کدام از پدیدههای سیتی و اربان قابل تحلیل است. فضا و زمان سیتی بر اساس مفهوم خطی و

اقلیدسی هستند و در اوربان این مفهوم تغییر معنا می یابد و از

نظری، سیتی پشتوانهٔ نظری ندارد و در قالب اعداد و ارقام و سطوح جلوه می یابد ولی اوربان مبتنی بر آگاهی اجتماعی و رهایی بخشی است. به این ترتیب، بازنمایی فضایی در سیتی به صورت بازتابی از موقعیت فیزیکی آن است و در اوربان این امر، بهدلیل فهم فرایندهای دگرگون کنندهٔ اجتماعی فضایی، تجلی یافته است. از نظر مقیاس نیز سیتی محدود به سطح محلی و اوربان در سطح فرامحلی و جهانی است. در «جدول ۲» چارچوب مؤلفههای استخراجی برای قیاس سیتی و اوربان

با توجه به مبحث رهیافتهای مختلف فضا و زمان در نظریهٔ شهری و مفهوم شهری شدن، تمایز سیتی و اوربان را می توان از این منظر کاوید. در برداشت مطلق از فضا و زمان که در آن هریک مفهومی مستقل از دیگری هستند، شهری شدن محصول مستقیم رشد با مفهوم کلاسیک و کمی شهرنشینی درک میشود. به این ترتیب، اگر مسائل شهری وجود دارند، پس اول باید مسئلهٔ جمعیت را حل کرد. سیتی بهمنزلهٔ پدیدهٔ آماری و نقطهٔ جمعیتی بررسی میشود. بااین حال، در دیدگاه رابطهای از فضا و زمان، رشد جمعیت را بههیچوجه نمی توان مجزا از شرایط سازمانی و فضایی زمانی حالت خطی و اقلیدسی خارج می گردد. از نظر ماهیت و جایگاه حکشده در یوپاییهای جمعیتی بهمثابهٔ یک فرایند اجتماعی

اوربان	سيتى	مؤلفه مفهوم
ذهنی بر پایه فرایند دگرگونی اجتماعی ـ فضایی	عینی مبتنی بر تعریف کلاسیک شهرنشینی و اَستانهٔ جمعیتی	هستىشناسى
وحدت فضاـ زمان	جدایی فضاــ زمان	معرفتشناسي
غیراقلیدسی (اجتماعی، فرهنگی)	اقليدسى	فضا
منحنىوار	خطی۔ ترتیبی	زما <i>ن</i>
دارای نظریهٔ پشتیبان مبتنی بر آگاهی اجتماعی	نظریهردازی نشده مبتنی بر آمار	ماهیت
رؤیتناپذیر و بیمرز	رؤیتپذیر و مرزبن <i>دی</i> شده	جايگاه
فرایندهای دگرگونی اجتماعی۔ فضایی	موقعيت فيزيكى مشخص	بازنمایی فضایی
منطقه ی و جهانی	محلى	مقياس

همچنین اندازهٔ سکونتگاههای فضایی با عنوان شهرها بهتدریج گستردهتر می شود و جمعیت ساکن در آنها در مقایسه با جمعیت ساکن در غیر از شهرها (مانند روستا) رو به افزایش می رود. در این سطح از تحلیل مفهوم شهری شدن، سیتی برداشت رایج تلقی میشود و اوربان صرفا صفتی برای سیتی

_سطح دوم (علل اجتماعی، اقتصادی، مدیریتی، فرهنگی، و...): در سطح دوم، دامنهای از پیامدها و روابط بین عناصر تشکیل دهندهٔ مفهوم شهری شدن در دهههای اخیر گسترش یافته است. در اینجا به الگوها، قوانین، رفتارها، هنجارها، و باورهایی بهمنزلهٔ

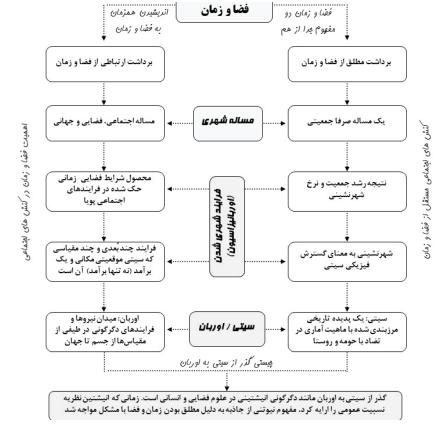
در نظر گرفت. ظرفیت تولید فضا و ساخت شکلهای یکسرهٔ جدیدی از فضامندی و زمانمندی ضرورتا لحظهٔ سازندهای در فرایندهای تغییر جمعیتی است. درواقع استدلال بر این است که معرفی شده است.

تولید فضا _ زمانمندیها درون فرایندهای اجتماعی دائماً افق ظرفیتهای اجتماعی را تغییر میدهد. در این تحول افقهای فضا_ زمانی کنش اجتماعی، به همان اندازه که رشد جمعیت برای فهم شکلهای فضایی زمانی خاص سیتیهای معاصر اهمیت دارد، برای فهم رشد جمعیت اهمیت می یابد. در «ت ۴» به قیاس دو مفهوم سیتی و اوربان مبتنی بر دگرگونی در فهم فضا و زمان و خوانشهای متفاوت از مسئله اوربان و تعبیرهای دوکانه از مفهوم شهری شدن اشاره شده است.

۴. تحلیل و نتیجه گیری

وجود خوانشهای متفاوت از مفهوم شهری شدن مبتنی بر تمایز بین مفهوم کمّی نرخ شهرنشینی و مفهوم کیفی شهری شدن نیازمند بازاندیشی در تعریف مفاهیم و گزارههای مربوط به هریک است. درواقع، تمایز در چگونگی مشخص کردن سطح تحلیل از پدیدهٔ شهری شدن و جایگاه متناسب سیتی و اوربان در هر سطح تحلیل آن است، بهطوری که در یک سطح اعداد و ارقام بیانگر تفاوت هستند. در سطحی دیگر، فهمهای متفاوت از فلسفه فضا و زمان به خوانشهای متفاوتی از نظریهٔ شهری و مسئله شهری می انجامد. بر اساس تحلیل های صورت گرفته، در یژوهش حاضر سطوح چهارگانه در مواجهه با پدیدهٔ شهری شدن معرفی شده است. علاوه بر آن، در هر سطح از تحلیل به جایگاه و ماهیت سیتی و اوربان به شرح زیر پرداخته شده است: ـ سطح اول (موقعیت عینی پدیده): در سطح نخست در خصوص مسائل مشهود، مفهوم کلاسیک از شهری شدن در مجموعهای از درصدها، کمیتها، جابهجاییها، و کدهای مکانی عرضه می شود؛ در اینجا به شمار گستردهای از تبلورهای فضایی مرزبندی شده بهمثابهٔ واقعیتهای عینی توجه می شود.

ت ۴. مدل مفهومی خوانش مسائل فضایی بر اساس مفاهیم فضا و زمان، طرح و تدوین: نگارندگان.

8. 90

عناصر کلیدی در پیدایش واقعیتهای عینی شهرنشینی و تکوین مفهوم شهری شدن توجه میشود. ردیابی گونههای متفاوتی از واقعیت عینی شهرنشینی با بررسی علل اجتماعی، فرهنگی، برداشتی فاقد نظریههای پشتیبان دانسته میشود. تقویت و تضعیف فرایندهای مرتبط مورد تأکید است. در این سطح، برداشت رایج از سیتی، بهمنزلهٔ پدیدهٔ مرزبندیشده، بهتدریج تضعیف و اوربان از یک صفت به اسم تبدیل می گردد. ـ سطح سوم (ساختارها و گفتمان/ جهان بینی): در سطح می شود. همچنین تبدیل شدن واقعیت عینی به نظامی از به شرح این چهار سطح پرداخته شده است.

ساختارها در بیان گفتمانی خاص میتواند بررسی شود. پدیدهٔ اوربان در این سطح بهطور جدی تری مطرح و سیتی بهمنزلهٔ

اقتصادی، سیاسی، فناورانه، کارکردی، و بومشناسانه در خصوص <u>سطح چهارم (ا</u>ستعاره و اسطوره): در سطح چهارم بر ردیابی عوامل و ساختارهای ناآگاهانه و روایتهایی که در ناخودآگاه جمعی مسئلهسازی شدهاند، تأکید می شود. در این لایه معناهای سطح اول از مفهوم شهری شدن (یعنی نرخ شهرنشینی)، به کلی تغییر یافتهاند. نوعی پویش و تغییر در مناسبات کلان و حتی سوم مفهوم اوربانیزاسیون در گفتمانهای مدرن شدن، در الگوی تولید و مصرف در فضا مطرح است. اینکه اوربان صنعتی شدن، جهانی شدن، و نئولیبرال شدن تفسیر میشود. بهمثابهٔ نمادی از رهایی بخشی یا میانجی بودن آن تسری همهٔ این چهار روایت در کنار هم و به صورت تودرتو مطرح مییابد؛ دگرگونیهای اجتماعی فضایی با تأکید بر تکامل و هستند، به طوری که گاهی ابعاد مدرن شدن قوی تر و گاهی تحول همزمان دارای اهمیت می شوند. در این سطح اوربان بعد نئولیبرالیسم یا دیگری جدی تر است. درواقع، به صورت بهطور کامل تغییر ماهیت داده و از صفت یا اسم در سطوح مسئلههای متفاوت از فلسفهٔ فضا_ زمان نیز در این لایه توجه پیشین به یک آرمان یا اتوپیا تبدیل شده است. در «جدول ۳»

جدول ۳. سطوح چهارگانه در تحلیل مفهوم شهری شدن (اوربانیزاسیون) مبتنی بر تمایز سیتی و اوربان، تدوین: نگارندگان.

سطح تحليل پديده	ویژگی شهر شدن (اوربانیزاسیون) در سطح مورد نظر	جایگاه سیتی و اوربان
سطح مشهود و پذیرفته	ـ فرو کاستن مفهوم شهری شدن به پدیدهٔ شهرنشینی (در مقابل روستانشینی) ـ تأکید بر واقعیت عینی در شکل غالبی از کمیتها و درصدها ـ توجه به کدهای مکانی با محوریت بلورهای فضایی (روستا، شهر، کلانشهر)	ـ نگاه رایج مبتنی بر سیتی ـ اوربان صرفاً یک صفت برای توصیف سیتی
سطح علل كلان اجتماعي	ـ الگوها و تجارب زیسته، باورهایی مبتنی بر شیوههای تولید و سرمایه گذاری، ادراک جنسهای متفاوتی از واقعیتهای عینی ـ نحوهٔ سیاست گذاری قانونی و دولتی بهمنظور کاستن یا افزودن محدودیتها بر تولید و سرمایه گذاریها ـ ظرفیتهای محیطی در تقویت یا تضعیف فرایندهای مرتبط با شهری شدن	ـ تضعیف فهم رایج سیتی ـ تحول اوربان از صفت به اسم ـ توجه به فرایند اوربان که سیتی یکی از برآمدهای آن است
سطح گفتمان/ جهان بینی	ـ توجه بر تبعات مفهومی فلسفهٔ فضاـ زمان ـ تبدیل شدن واقعیت عینی به نظامی از ساختارها در بیان گفتمانی خاص ـ خوانش متفاوت از تحلیل تغییرات فضایی مرتبط ـ مدرن شدن، صنعتی شدن، جهانی شدن/ جهانیسازی، نئولیبرال شدن	ـ تقویت اوربان در برخی گفتمانها ـ انتقاد از سیتیمحور بودن نظریه و سیاست
سطح استعاره/ اسطوره	ـ نوعی پویش و تغییر در مناسبات کلان و حتی در الگوی تولید و مصرف در فضا ـ نمادی از رهایی بخشی یا میانجی بودن اوربان در جهان امروز ـ اهمیت دگرگونیهای اجتماعیـ فضایی (ضرورت توجه همزمان به تحول و تکامل) ـ معنا و ساختار تغییریافته (تبدیل اوربان از صفت به اسم و اتوپیا)	_ سیتی قابل بحث نیست _ تحول اوربان به اتوپیا

زیرا رفته رفته تحلیل های کمّی رنگ باختهاند و تحلیل های کیفی قوت گرفتهاند. همان طور که در پژوهش حاضر طرح گردید، امروزه اندیشیدن به مفهوم شهر در گفتمانها، سطوح تحلیلی، و مقیاس های متنوع با چالش های جدی مواجه شده است. اینکه در ذهن تصمیم گیران شهر صرفا سیتی است ولی در واقعیت اوربان در حال رخ دادن است، سیاست گذاران از سیتی ها صحبت می کنند ولی غافل از آنکه اوربان در مقیاس گستردهای در حال تسری یافتن است، بهطوری که ادامهٔ این روند موجب تشدید شکاف موجود بین نظر و عمل میشود. نظریهٔ شهری و رهیافتهای متنوع مرتبط با آن برای رمزگشایی جغرافیاهای نویدید ناشی ابزارهای جدیدی از شناخت و تحلیل فرایندها و پدیدههای فضایی ناشى از أنها هستند. عرضهٔ این نوع دستهبندیها و خوانشها می تواند به جهت دهی سمت و سوی پژوهش های آینده دربارهٔ سطوح معنایی پدیدهٔ شهری شدن و جایگاه سیتی و اوربان در آن کمک کند. از این طریق می توان به شناسایی دستور کار و دانشی

بازبینی نقادانه و دستهبندی مفهومی دانش موجود در زمینهٔ شهری شدن با محوریت سیتی و اوربانیزاسیون ناشی از اوربان از طریق توصیف، مقایسه، و دستهبندی خصوصیات هرکدام می تواند به توسعهٔ دانش مطالعات حوزهٔ شهری یا تسهیل شناخت یدیدههای فضایی نوظهور مرتبط با آن کمک کند. سازمان دهی محتوای پژوهش حاضر بر اساس شباهتها و تفاوتها در ادبیات نظری مرتبط با تفاسیر شهری شدن بر اساس جایگاه سیتی و اوربان صورت گرفته است. برای این منظور، ادبیات بر مبنای نظریهها، مدلها، و چارچوبهای مفهومی به کار گرفتهشده در آن دستهبندی و مقایسه شدند. به این ترتیب می توان شهری شدن را یک پدیدهٔ چندبعدی دانست که، با توجه به سطح یا از دگرگونیهای اوربانْ نیازمند به کارگیری مفاهیم، شیوهها، و لایهای که بر آن تأکید می گردد، امکان شناخت و تحلیل های متفاوتی برای آن وجود دارد. برای مواجهه با هریک از پدیدههای متأثر از شهری شدن، لازم است سطوح معنایی مرتبط با آن معرفی شود. درواقع، پویایی تمایز بین سیتی و اوربان با این چهار سطح تحلیل گفتهشده قابلفهم می گردد. به همین ترتیب، شایسته است به سطوح درونی تر از تحلیل توجه بیشتری شود؛ پرداخت که لازم است در آیندهٔ نظریه شهری تولید شود.

منابع و مآخذ

فکوهی، ناصر. «یک بازبینی کوتاه نظری در مفهوم فضا_ زمان اجتماعی»، در وبگاه کانون انسان شناسی و فرهنگ (دستیابی در ۲۷ اردیبهشت ۱۳۹۶).

فرهنگ و طبیعت /https://anthropologyandculture.ir/en

Angelo, Hilary & David Wachsmuth. "Urbanizing Urban Political Ecology: A Critique of Methodological Cityism", in *International* Journal of Urban and Regional Research, No. 39 (Spring 2014), pp. 16-27.

Benevolo, Leonardo. The History of the City, Trans. Geoffrey Culverwell, London: Scholar press; Cambridge: MIT press, 1980.

Brenner, Neil & Cristian Schmid, "Planetary Urbanization", in N. Brenner, Implosions/ Explosions: Towards a Study of Planetary Urbanization, Berlin: Jovis, 2014, pp. 160-163.

بلوری، حسن. ه*شت جستار درباره فضا، زمان، ماده و مرزهای ادارک* حسی، تهران: نشر هزاره سوم، ۱۳۹۷.

حبیبی، سیدمحسن. «دگردیسی و پایایی شهر و مفهوم أن»، در صفه، ش ۶۸ (بهار ۱۳۹۴)، ص ۳۵–۴۶.

Brenner, Neil & Cristian Schmid. "The 'Urban Age' in Question", in International Journal of Urban and Regional Research, No. 38 (Fall 2013), pp. 731-755.

Brenner, Neil & Nikos Katsikis. "Is the Mediterranean Urban?", in N. Brenner, Implosions/Explosions: Towards a Study of Planetary Urbanization, Berlin: Jovis, 2014, pp. 428-459.

Brenner, Neil. "Urban Theory without an Outside", in Neil Brenner, Implosions/Explosions: Towards a Study of Planetary Urbanization, Berlin: Jovis, 2014, pp. 14-35.

. "Theses on Urbanization", in *Public Culture*, No. 25 (Spring 2013), pp. 85-114.

Cairns, Stephen. "Debilitating City- Centricity: Urbanization and Urban-Rural Hybridity in Southeast Asia", in R. Padawangi, Routledge Handbook on Urbanisation in Southeast Asia, London: Routledge, 2019, pp. 115-130.

Castriota, Rodrigo & Joao Tonucci. "Extended Urbanization in and from Brazil", in *Environment and Planning D: Society and Space*, No. 36 (Fall 2018), pp. 512-528.

Davis, Kingsley. "The Origins and Growth of Urbanization in the World", in *American Journal of Sociology*, No. 5 (Spring 1955), pp. 429-437.

Farías, Ignacio. "The Politics of Urban Assemblages", in *Journal City Analysis of Urban Trends, Culture, Policy, Theory, Action*, No. 15 (Fall 2011), pp. 365-374.

Friedmann, John. "Becoming Urban: On Whose Terms?", in N. Brenner, *Implosions/ Explosions: Towards a Study of Planetary Urbanization*, Berlin: Jovis, 2014, pp. 551-566.

Gandy, Matthew. "Where Does the City End?", in N. Brenner, Implosions/ Explosions: Towards a Study of Planetary Urbanization, Berlin: Jovis, 2014, pp. 86-89.

Harvey, David. "Cities or Urbanization?", in *Journal City Analysis of Urban Trends, Culture, Policy, Theory, Action*, No.1 (Summer 1996), pp. 38-61.

Kipfer, Stefan. "Worldwide Urbanization and Neocolonial Fractures: Insights from the Literary World", in N. Brenner, *Implosions/ Explosions: Towards a Study of Planetary Urbanization, Berlin*: Jovis, 2014, pp. 288-308.

Lefebvre, Henry. *The Production of Space*, Trans. Donald Nicholson, Oxford: Blackwell. 1991.

_____. Rhythmanalysis: Space, Time and Everyday Life, Trans. Stuart Elden, Bloomsbury Revelations, 2013.

_____. The Urban Revolution, Trans. R. Bononno, University of Minnesota Press, 2002. 165-180.

Madden, David. J. "City Becoming World: Nancy, Lefebvre, and the Global-Urban Imagination", in *Environment and Planning D: Society and Space*, No. 30 (Spring 2012), pp. 772-787.

Merrifield, Andy. "The Right to the City and Beyond: Notes on a Lefebvrian Reconceptualization", in *City*, No.15 (Spring 2011), pp. 473-481.

Monte-Mór, Roberto Luis. "Extended Urbanization and Settlement Patterns in Brazil: An Environmental Approach", in N. Brenner, *Implosions/ Explosions: Towards a Study of Planetary Urbanization*, Berlin: Jovis, 2014, pp. 102-120.

Mumford, Luis. The City in History: Its Origin, its

Transformations, and its Prospects, New York, 1989.

Parr, John B. "Spatial Definitions of the City: Four Perspectives", in *Urban Studies*, No. 44 (Summer 2007), pp. 381-392.

Schmid, Cristian. "Patterns and Pathways of Global Urbanization: Towards Comparative Analysis", in N. Brenner, Implosions/ Explosions: Towards a Study of Planetary Urbanization, Berlin: Jovis, 2014, pp. 203-217.

Schmid, Cristian. "Traveling Warrior and Complete Urbanization in Switzerland: Landscape as Lived Space", in N. Brenner, *Implosions/Explosions: Towards a Study of Planetary Urbanization, Berlin*: Jovis, 2014, pp. 90-102.

Schmid, Cristian. "Networks, Borders, Differences: Towards a Theory of the Urban", in N. Brenner, *Implosions/ Explosions: Towards a Study of Planetary Urbanization, Berlin*. Jovis, 2014, pp. 67-84.

Seto, Karen C. & Roberto Sánchez-Rodríguez & Michail Fragkias. "The New Geography of Contemporary Urbanization and the Environment", in *Annual Review of Environment and Resources*, No. 35 (Spring 2010), pp. 167-194.

Soja, Edward W. "Regional Urbanization and the End of the Metropolis Era", in G. Bridge & S. Watson (eds.), *The New Blackwell Companion to the City*, Oxford: Wiley-Blackwell, 2012. pp. 679-689.

Solecki, William & Karen Seto & Peter Marcotullio. "It's Time for an Urbanization Science", in *Environment: Science and Policy for Sustainable Development*, No. 55 (Spring 2013), pp. 12-17.

UN. World Urbanization Prospects, at https://ourworldindata.org/urbanization, 2018.

United Nations Centre for Human Settlements. *An Urbanizing World: Global Report on Human Settlements*, Oxford: Oxford University Press for the United Nations Centre for Human Settlements (HABITAT), 1996.

United Nations Department of Economic and Social Affairs. *Population Division. 2001 Revision of World Urbanization Prospects*, New York: United Nations, 2002.

United Nations Human Settlement Programme. *The State of the World's Cities Report 2006/2007—30 Years of Shaping the Habitat Agenda*, London: Earthscan for UN- Habitat, 2007.

United Nations Human Settlement Programme. *The State of the World's Cities Report 2010/2011—Cities for All: Bridging the Urban Divide*, London: Earthscan for UN- Habitat, 2011.

Wachsmuth, David. "City as Ideology: Reconciling the Explosion of the City form with the Tenacity of the City Concept", in *Environment and Planning D: Society and Space*, No. 31 (Spring 2014), pp. 75-90.

300 P